

Вовчук) Для відродження країни, треба відродити віру, духовність, традиції, звичаї.

**Пивоварова Т.А.**

**НТУ «ХП»**

## **ФРАЗЕОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ**

*Фразеологізми – іскрометніскарби мовної образності.*

*В. Ужченко*

Мова – це суспільне явище, найважливіший засіб улаштування людських стосунків. Вона становить єдину неподільну та відкриту систему, яка розвивається разом з народом. У давнину народ із покоління в покоління передавав стійкі вислови – чудові перлини народної мудрості. Серед фразеологізмів можемо знайти такі, що прийшли в українську мову ще зі спільнослов'янської й давньоруської мов або засвоєні зовсім нещодавно. Немає такої ділянки, галузі життя, буття народу, які б не характеризувались усталеними зворотами. Тому вельми необхідно систематизувати та вивчати фразеологізми, чим і займається наука фразеологія.

Фразеологізм – стійке сполучення двох і більше слів, яке в процесі мовлення відтворюється як готова словесна формула, передає одне значення і, як правило, має певне емоційне забарвлення. Розрізняють три типи фразеологізмів: фразеологічні зрощення, фразеологічні єдності й фразеологічні сполучення.

Фразеологічні зрощення – це стійкі звороти, специфічні для певної мови, що виражають єдине поняття та мають одне значення. Лексичне значення цього стійкого словосполучення не збігається з лексичним значенням слів, що входять до його складу: байдики бити – ледарювати, глек розбити – посваритися, собаку з'їсти – мати досвід.

У фразеологічних єдностях переносне значення певною мірою

мотивується значенням тих слів, що до них входять: заливатися слізьми – безутішно плакати, дихати на ладан– помирати, крапля в морі– мало.

У фразеологічних сполученнях складові компоненти характеризуються деякою самостійністю. Один з компонентів є стійким і не може замінюватися, а інші можуть мати взаємну заміну: розпочати обговорення– приступити, почати; злість бере– хтось починає злитися.

Отже, українська мова має багату фразеологію, яка є продуктом багатовікової мовної творчості народу та відображає його глибоку мудрість і національну культуру. Вона виражає позитивне ставлення до праці, освіти, науки, культури й водночас засуджує пияцтво, брехливість, лінощі, хвастощі, нечемність та інші вади людей. Українська фразеологія часто пов'язана з народними звичаями, обрядами та відображає поведінку й характер у різних життєвих ситуаціях, причому часто в жартівливому тоні.

**Підкопай Є. В.**

**НТУ «ХП»**

## **ТЕРМІНИ ІНШОМОВНОГО ПОХОДЖЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ**

Наявність іншомовних термінів є звичайним явищем, оскільки Україна як суб'єкт міжнародного права перебуває (і завжди перебувала) у безпосередніх відносинах з іншими державами, укладає (і укладала) з ними договори, обмінюється дипломатичними, консульськими, торговельними представництвами, бере активну участь у діяльності міжнародних організацій в обсязі, необхідному для ефективного забезпечення національних інтересів держави у політичній, економічній, екологічній, інформаційній, науковій, технічній, культурній і спортивній сферах.

За походженням слова поділяються на власне українські та запозичені з інших мов.

Іншомовні слова – це лексика, яка прийшла в нашу мову з іншої; вона